

Buletin legislativ de drept comunitar

August și Septembrie 2007

Decizii semnificative ale
instanțelor comunitare

1

August și Septembrie
2007Decizii semnificative ale
instanțelor comunitare

Buletin legislativ de drept comunitar

Drept comunitar

1 Principiul confidențialității și caracterului privilegiat al materialelor pregătite de avocați pentru clienții acestora – inaplicabil juriștilor și avocaților in-house

Tribunalul de Primă Instanță (TPI) a adoptat o decizie cu impact semnificativ asupra activității juriștilor sau avocaților *in-house* în speța Akzo Nobel Chemicals Ltd și Akcros Chemicals Limited v Comisia Europeană (Cazurile T-125/03 and T-253/03). Astfel, instanța sesizată a stabilit că juriștii și avocații *in-house* nu sunt protejați de principiul confidențialității și caracterului privilegiat al materialelor pregătite de avocați pentru clienții acestora, în contextul unor investigații ale autorităților de concurență de la nivelul Uniunii Europene (principiu consacrat sub denumirea generică de „*legal professional privilege*”).

Pe fond, reclamantii au acuzat Comisia Europeană de încălcarea principiului mai sus amintit în momentul în care agenții acesteia au ridicat, în cursul unei investigații, mai multe documente pregătite pentru managementul companiilor de către juriști și avocații *in-house*.

Modul în care TPI a interpretat aplicarea principiului în această speță este relevant din perspectiva modului de abordare al companiilor care trebuie să se asigure că, atunci când au nevoie de consultanță pe probleme de dreptul concurenței, vor evita pregătirea de materiale scrise din partea departamentelor juridice interne. Altfel, este foarte posibil ca, în decursul unei investigații derulate de Comisia Europeană, aceste materiale să fie confiscate și ulterior folosite împotriva companiilor în cauză.

Soluția aceasta este dată în primă instanță și rămâne de văzut dacă va face obiectul unui recurs.

2 Confirmarea amendării Microsoft de către Comisia Europeană

Tribunalul de Primă Instanță (TPI) a confirmat amenda impusă companiei Microsoft de către Comisia Europeană în valoare de 497 milioane EUR pentru abuz de poziție dominantă, ca urmare a refuzului de a oferi interoperabilitate cu alte sisteme și a comercializării în același pachet a sistemului de operare Windows

și Windows Media Player.

În schimb, TPI a decis că au fost depășite atribuțiile Comisiei Europene atunci când aceasta a ordonat desemnarea (pe cheltuiala Microsoft) a unui terț care să supravegheze respectarea de către Microsoft a deciziei Comisiei. Raționamentul care a stat la baza acestei decizii a fost faptul că aceasta nu este autorizată să delege unor terți astfel de atribuții.

3 Curtea Europeană de Justiție a stabilit că folosirea unei mărci ca nume de firmă sau de magazin nu reprezintă încălcare a unei mărci protejate

În cazul, Celine SA v Celine SARL Curtea Europeană de Justiție (CEJ) a fost sesizată cu întrebarea dacă folosirea neautorizată a unei mărci de către un terț ca nume de companie ori magazin este considerată o încălcare, *per se*, a mărcii titularului.

În fața instanțelor franceze, Celine SA a reușit să oprească folosirea mărcii „Celine” de către Celine SARL și să obțină daune interese pentru prejudiciul cauzat prin folosirea neautorizată a acestei mărci de către SARL. SARL a apelat decizia instanței franceze pe motiv că directivele europene în materie nu au fost încălcate având în vedere că folosirea mărcii respective în denumirea societății și ca nume de magazin nu reprezintă folosire neautorizată a unei mărci, nepresupunând comercializarea efectivă de bunuri și servicii sub marca unei alte entități. De asemenea, SARL a subliniat că, prin această folosire, nu se creează confuzie în rândul publicului având în vedere faptul că cele două companii comercializau produse din categorii diferite. Instanța franceză de apel a sesizat CEJ pe calea unei întrebări preliminare.

CEJ a stabilit că denumirea unei firme sau numele unui magazin nu reprezintă *per se* un element de diferențiere între mai multe produse sau servicii. Folosirea de către un terț a unei mărci deținute de un alt titular ca denumire sau ca nume de magazin devine ilegală doar în momentul în care există o legătură clară între acestea și produsele comercializate (de exemplu, prin evidențierea acestora pe produse).

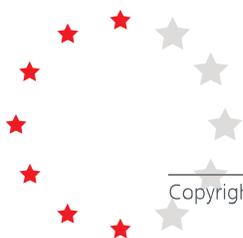
Totuși, CEJ a oferit o serie de criterii care aplicate spețelor concrete pot conduce la concluzia că un astfel de act este ilegal, precum:

- notorietatea unei mărci poate servi terțului ca mijloc de promovare a propriilor produse, creând confuzie în rândul publicului care poate fi tentat să asocieze respectivele produse cu titularul mărcii;
- nivelul de conștientizare din partea terțului a faptului că folosește marca unui alte entități ca denumire sau nume de magazin. Evident,

acest lucru se stabilește în funcție de prezența mărcii respective în zona în care își desfășoară comerțul terțul sau de notorietatea globală a acesteia.

Autor

cristian.radu@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristina Metea, Avocat colaborator senior (cristina.metea@tuca.ro)